

REVISTA POLITICĂ

Abonamentele:

În Austro-Ungaria pe an pentru cărțurari 8 cor., pentru țărani 5 cor., în România și străinătate pe an 10 cor. Abonamentele se plătesc înainte la administrație și se pot face p 6 sau numai pe 3 luni. Un număr 15 bani.

Inseratele:

se trimit numai la administrația foi și costă: un rând peti, sau spațiul său, prima dată 12 bani, a doua oară 18 bani, a treia oară 24 bani. — Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscrisele nu se înapoiază.

Apare în fiecare Duminică.

Redacția și Administrația: strada Tâmplarilor N-rul 16.

Cum nu vîi tu, Țepêș Doamne, ca punând mâna pe ei
Să-i împarți în două cete, în nebuni și în mișei.
Și în două temniți large cu de-a sila să-i aduni,
Să dai foc la pușcărie și la casa de nebuni.

Eminescu.

Congres.

În sfârșit se va ținea în Rădăuț — deși nu congres național, dorit de toți Românii din Bucovina — totuși un congres al învățătorilor români. Suntem siguri că anumite persoane se bucură de acest congres, crezând că vor avea prilej să-și mai trâmbițe odată „mărețele și neuitatele fapte salvatoare de neam“, săvârșite mai ales în folosul învățătorimii și să o înduplece încă odată pe această învățătorime la o luptă oarbă, pe viață și pe moarte, în folosul câtorva persoane, cari nu s'au săturat încă de măriri și de avere câștigată în urma acestor măriri. Conducătorul actual al comitetului național a făgăduit în frumosul său „graiu“ din „Foaia poporului“, că de sărbătorile Crăciunului se va „întâlni“ cu domnii ceilalți din comitetul național și se va sfătui cu ei asupra unui congres național, dară se vede că a uitat de aceasta făgăduință, precum a uitat de toate cele făgăduite în timpul alegerilor din 1907. În schimb însă se vede că s'a înțeles cu convocatorii congresului învățătoresc ca să pue la ordinea zilei numai afaceri politice, mai ales legea disciplinară, cu care crede că va mai putea să fie vîi „simpatiile“ acelor, pe cari de altfel îi desprețuește ca și cumnatul său Florea Lupu, lucru ce l-au spus în public chiar niște învățători.

Congresul învățătorilor poate avea, fiind convocat înaintea alegerilor dietale, o însemnătate mare pentru viitorul politicei Românilor bucovineni, dacă învățătorii, cari vor lua parte activă la el, nu vor înțelege „povețele“ din numărul din urmă al ziarului nemțesc „Neue freie Lehrerzeitung“, în așa fel, că față de unii „idoli“ politici trebuie să fie foarte supuși și sfioși ca niște copii cari pot primi și „bomboane“, însă când nu vor asculta, și „bătae“. Însemnătatea istorică a congresului atârnă tocmai de la aceia, cari în congres vor avea tăria de suflet să spue ori și cui adevărul în față, precum știe să o facă și d. M. Chisanovici câte odată cu d. Florea Lupu, deși pe urmă se căește în toate limbile țării și făgăduște supunere și smerenie, nepotrivite și chiar ridicole pentru o fire de rășboinic, cum e d. Chisanovici.

Congresul de Duminică ni-ar fi însuflat un deplin respect față de învățătorimea, care în timpuri grele și hotărâtoare și de răsămiriță națională, provocată din cauza tirăniei, ce câțiva „oameni de afaceri“ voesc să-o exercite asupra și în paguba neamului, s'ar fi adunat singură ca un om și cu maturitate națională și politică ar fi discutat despre nevoile ei și a celor naționale și despre drumul ce trebuie apucat și ținut în timp de răsămiriță, drum pe care să se fi îndatorat să meargă apoi alătura cu poporul țărănesc. La congresul de Duminică sunt invitați și neînvățători și cu deosebire politicieni, ce au nevoie de sprijin

pentru alegerile viitoare. Ne temem deci, că discuția nu va fi liberă, ci influențată de prezența nu prea plăcută a acestor politicieni, cari știu foarte bine a linguși, făgădui, și a înfrica, cum au făcut în nenumărate rânduri. Din aceste cauze situația oratorilor învățători la congres va fi foarte grea. Va domni în acest congres o atmosferă încărcată și nesigură, fiindcă foarte mulți învățători, cari au urechi și ochi pentru nevoile poporului nostru nu sunt în stare să mai fie drumul apucat în timpul din urmă de „Foaia poporului” și „Neue freie Lehrerzeitung”, unde d. M. Chisanovici lasă să sune trâmbița de alarmă la o luptă cruntă și necruțătoare împotriva preoțimii și a celorlalți cărturari, din pricina cutărui dușman personal al d-lor M. Chisanovici sau Florea Lupu. Avea-va vre unul curajul să-l facă pe d. Chisanovici atent la urmările unei astfel de propagande și lupte, urâte astăzi și de învățători, și de preoți și de toată suflărea românească cinstită și care mai ține ceva la binele neamului ei? Ori poate va isbuti d. Chisanovici să înduplece cu ajutorul câtorva prieteni congresul ca să aprobe lupta ucigătoare de neam, ce o propovăduiește d-sa în organul Românilor din Bucovina „Foaia poporului” și în „Neue freie Lehrerzeitung”?

Când va fi vorba de ficsarea candidaturilor învățătoresți, poate se va vorbi și de campania pornită din motive curat personale a ziarului „Neue freie Lehrerzeitung” contra celui mai sigur candidat învățătoresc, a d-lui inspector I. Dolinschi. Ar fi bine să se lămurească și pata aceasta a ziarului învățătoresc și să se știe, de ce a stăruit așa de mult, cu toată puterea sa, A. Onciul, viceprezidentul comitetului, pe lângă învățătorimea districtului împotriva d-lui I. Dolinschi, candidatul cel mai sigur de izbândă, și pentru d. M. Chisanovici, despre care știa din 1907 că nu are nici un șorț de izbândă în ținutul Homor-Solca.

Nădăjduim că învățătorimea română va ști să-și păstreze cu vrednicie convingerile politice și experiențele câștigate din atingerea zilnică cu poporul și nu se va lăsa influențată și sedusă de oameni ce nu mai au la popor nici o trecere și și-au pierdut orice încredere; că va ști să afle tonul discuției pentru păstrarea păcii atât

de prețioase și binefăcătoare dintre păturile poporului și va ști să-i convingă și pe unii politicieni că au apucat pe căi greșite.

Dacă ține învățătorimea numai ceva la trecerea, ce o are la popor, atunci ea nu are voie să pue aceasta trecere fără multă chibzuială pe cărțile fără de noroc ale unor politicieni disconsiderați și discreditați în fața lumii cinstite, pentru că aceasta ar însemna un abuz nespus de mare față de popor și și-ar calca rostul ei, ce-l are ca factor hotărâtor în viața neamului nostru. Deasemenea, învățătorimea adunată în congres, nu are voie să ia față de cineva îndătoriri, cari nu ar fi și pe placul și întru folosul poporului, nici să încerce a spăla păcatele unor oameni, ce se tem de congresul național, unde au drept și ar putea să-și spue păsurile și să hotărască asupra soartei și viitorului nostru întregul neam, peoți, învățători, țărani și ceilalți cărturari dornici de rădicarea și întărârea poporului nostru.

Încercările de a prefăce congresul învățătorilor într'un congres al tuturor Românilor din Bucovina ar fi în stare să stârnească cu tot dreptul bănueli și nedumeriri față de învățătorimea noastră, care, înainte de toate, are datoria să facă politică națională, a întregului neam, și nu o politică strâmtă de partid, sau o politică de castă, egoistă și nedemnă pentru împrejurările actuale. În nădejdea, că învățătorimea adunată în congres va știe să înăbușe și să potolească pofta acelor oameni, cari vor cerca să facă din congres o adunare de batjocură urâtă la adresa celor ce controlează faptele „naționale”, cum e „românizarea Bucovinei” a d-lui A. Onciul, încheiem cu dorința, ca din congresul învățătorilor să răsară pacea adevărată și să piară tirania, care astăzi strigă mereu că a scăpat învățătorimea de sărăcie și i-„a dat ochi”, iară mâne, când învățătorimea luminată și conștientă de datoria și rostul ei nu se va ținea de pulpana unor anumiți politicieni, se va arunca cu aceiași furie și asupra ei cu hulă și batjocură, muștrându-o că „a îndopat-o”, cum se laudă că i-„a îndopat” cu bani pe cei ce au lucrat și s'au jertfit cu prețul vieții lor pentru alegerea d-lui A. Onciul în 1907.

Chestia alcoolismului.

O chestiune foarte însemnată, asupra căreia se discută în zilele noastre foarte puțin, este mișcarea antialcoolică. S'au făcut mult legi pentru noi, unele bune, iar altele chiar contrare dezvoltării noastre economice. Mulți cărturari și farizeii au povestit popoului în adunări, că ei vor grijă, ca poporul să capete de la stăpânire munți de aur, fel de fel de bunătați, cu un cuvânt ei au fâgăduit, că-i vor aduce în cel mai scurt timp pe bieții noștri țărani numai decât în rain. Și când se aduna poporul, ca să audă poveștile lor, se așezau bieții la mese cu multe păhăruțe de rachiu, bere, vin și alte băuturi spirituoase și în loc de lumină, adevăr și bine, aduceau acasă pe spiritul cel rău al „beției”. Numai laudă-auzi-ai prin sate și orașe, că cutare domn deputat e foarte bun și spune niște vorbe, pare-că le-ar fi scos din carte. Dară nu numai că ni-a spus câte bune și frumoase, dară ne-a băgat chiar în samă că a stat și a băut cu noi, până ce ne-am îmbătat cu toții turtă. Și ce băutură bună ni-a mai dat domnul cutare!!! Astfel vorbesc oamenii noștri, când se întorc acasă de la vre-o adunare convocată de cutare domn deputat.

Și să te miri, dragă cetitorule, că cu toții ajungem în groapa mizeriei. Mizeria și sărăcia oamenilor noștri e îngrozitoare, cu toate că există atâția luceferi la noi, cari au grijă, ca să avem tot felul de bănci și bani eftini de tot, (10% ca la cămătarii jidani N. R.) după-cum spun mântuitorii noștri. Da, s'au făcut câte-va bunătați, dară cel mai mare rău, cel mai spurcat drac, nu a cutezat încă nici un deputat să-l atingă. Și de ce? Pentru că singurii țin la dracul acesta, care li ajută cel mai mult la alegeri de deputați. Acest drac împelitat este băutura alcoolică sau spirituoasă.

Cu ajutorul acestui drac s'au ales la noi până astăzi deputații și de aceia deputații noștri nu au cutezat să vorbească împotriva lui până astăzi nici un cuvânt, temându-se, ca spiritul trezviei să nu li pricinuiască trânta meritată la alegere. Vedeți așa dară, stimăților, de ce încă până acum legiuitorii noștri n'au cutezat să isgoniască băutura alcoolică sau alcoolul din țară, fiind-că alcoolul are puterea a întuneca mințile tuturor și a-i împăca pe cei protivnici, adevă pe cei înșelați în așteptarea lor, cu cinstita minciună.

Se face doară la noi fie-care împăcăciune cu o beție sdravănă! Dacă ar lipsi alcoolul, atunci alegătorii știu, ce să facă și e adeseori prmejdie, că cel îngâmfat și cu mîntea cea mai strălucită între Români să fie trântit după merit.

În ajunul alegerilor viitoare însă să se pregătească toți alegătorii să ceară cu toții, ca viitorii domni deputați să ceară de la stăpânire, a căreia datorie sfântă este binele pămîntesc al poporului, ca să ni dea legi, prin cari să se stărpească cu desăvârșire beția între poporeni noștri.

În privința aceasta trebuie de acuma să grijasec stăpânirea cu totul altmîntrelea decât până acuma. Meseria liberă a adus poporului nostru cele mai mari daune materiale și morale. S'au înmulțit cărșmele ca ciupercile

după ploaie și pe lângă cărșme s'au mai încuviințat din partea stăpînirii, ca să se vîndă băuturi alcoolice și în prăvălii așa numite mixte.

De când s'au desrădicat propinațiile și cărșmuțele, vînd șarlatanii otrava aceasta fără control și supraveghiere într'o măsură nimitoare. Ar fi foarte bine ca în dieta viitoare să se facă următoarele legi:

1. Vînzarea băuturilor în vase închise să fie după lege oprită.

2. Să se facă o lege ca în Danemarea și anume: Birtașul, în a căruia birt s'a îmbătat cineva, să fie după lege dator, ca să-l ducă cu trăsura sa sau pe cheltuiala sa pe cel beat la casa sa, să fie de lege silit, ca să plătească doftorul sau leacurile, dacă din băutura lui s'a îmbolnăvit vre un om; să-i plătească omului cheltuiala, cât timp zace așa unul din cauza băuturilor băute în cărșma unuia.

3. Toate cărșmele să fie închise de Sâmbătă sara (de la 9 oare) până Luni demineata la 8 oare; iară în fiecare zi să se închidă cărșmele toate acuma la 9 oare sara.

4. Dacă în crășma unui birtaș s'au băut oamenii în două dați, a treia oară să i se detragă de stăpânire fără multă vorbă concesia.

5. La alegeri comunale, dietale și imperiale să fie toate cărșmele prin trei zile închise.

6. Beție publică să se pedepsească foarte aspru după lege.

7. Datoriile pe băuturi să fie oprite. În caz că birtașul a dat cuiva băutură pe datorie să se pedepsească cu o lună arest și să i se detragă fără amânare concesia.

8. Bețivilor notorici să li fie oprită după lege intrarea în birturi de ori-și-ce fel. Dacă vre un cărșmar dă unui bețiv notoric băutură spirituoasă, atunci să se pedepsească după lege cu detragerea concesiunii.

9. Băuturile, pe cari le-ar procura oamenii de la firme străine în mod privat să aibă un bir mare.

10. Învățământul școlar să primească în planul său oare anumite, în cari să se învețe copiii, că alcoolul este o otravă ș. a.

11. Să se facă legea, ca copiilor sub 24 de ani și bețivilor notorici să nu li se vîndă nici un fel de băutură. Acel cărșmar, care vinde acestora băutură spirituoasă să peardă fără amânare concesiunea sa.

12. Să se numiască de cătră stăpânire o comisiune de țară, care să vegheze asupra tuturor legilor antialcoolice și în comisiunea aceasta să fie numai abstinencei cunoscuți, cari să combată beția cu toate mijloacele legale.

Scrisoare,

adresată oportuniștilor și d-lui Dr. Aurel Onciul.

„Satul arde și baba se piaptănă.”

Mai bine nu știu dacă s'ar putea caracteriza viața politică românească din Bucovina decât cu acest proverb: „Satul arde și baba se piaptănă”. Satul — „dulcea Bucovina, vesela grădina” a lui Alecsandri — arde: din

spre miezul nopții, din spre Galiția, navălește mereu po-hoiul de Rusneci, lucrători la fabrici, servitori, slujbași la trenuri, oficii poștale și la alte oficii. Recensământul e înaintea ușii. Deputații ruteni, Spenul și Pihuleac, gâfăiesc cu limba scoasă din sat în sat, din zorii zilei până 'n amurgul serii, bătând pragul și capul țaranului, ca el, de altfel un biet neștiutor și nevrednic de condamnare, care însă își mai aduce aminte cum la parinții lui numai limba românească se vorbea, să se declare rutean. Studențimea ruteană din Capitală imprumută de la seminaristi haine clericale și zile de-a rândul petrece pe la sate și agitează. În sfârșit: satul arde. După recensământ ne vom trezi că Rutenii și-au mai sporit neamul lor cu un număr considerabil de suflete. Și apoi după statistica „oficială“ se vor sancționa legi, se vor da drepturi, iar d. Aurel Onciul probabil va spune din nou opiniei publice și forurile competente „genialul“ său proiect de lege, prin care cere imperios despărțirea fondului gr.-or. și a diecesei, proiect care până acuma n'a fost băgat în seamă de nimeni dintre Români, afară doar că a fost primit cu aplauze de prietenii d-lui Aurel Onciul —, de Ruteni. Rutenii lucrează din răspuțeri, până la jertfe de sine. Și ce fac politicianii noștri, ce face studențimea noastră? Voiu răspunde cu partea a doua a proverbului: — „baba se piaptână...?“ Bellegarde s'a dus — duce-i-s'ar numele, că frumoasă amintire și-a lăsat în această biată țară! Dacă lui i-ar fi fost așa de drag de noi, după cum îi plăcea să se mândrească, atunci putea el să evite nașterea acestor certe dintre noi. La chemarea d-lui Dr. Flondor, șeful partidului național, putea bineșor să între în partid și apoi să predeie mandatul său când îi plăcea în mâna partidului, și apoi să se ducă, nu să arunce mandatul pe piață ca o minge, că nouă nu ni scapă a ne juca de-a mandatele. Atunci s'ar fi evitat apariția „Revistei politice“ de la Suceava, atunci ar fi reușit candidatul partidului național, atunci, în sfârșit, ar fi fost o disciplină și un cap, după care te-ai fi putut orienta și pe care datoria și simțul tău de Român îți impunea să-l așuști. Partidul recomandă la Câmpulung candidatura d-lui Dr. Reuț, „Revista politică“ întâiu realegerea lui Bellegarde, apoi, după plecarea acestuia, candidatura țaranului Bonches, și „duobus certantibus, tertius gaudet“, e ales cu o majoritate zdrobitoare d. administrator silvic Sirbu. (Autorul, cu toate că pare a fi cât se poate obiectiv, nu e bine lămurit despre intențiile și muca lui Bellegarde pentru poporul nostru. Poporul întreg a hotărât să-l realegă pe Bellegarde. Partidul a greșit foarte mult că nu a ținut samă de dorința muntенilor și a căutat să le impue un candidat cu de-a sila. Și d. Iancu Flondor a greșit că s'a potrivit la vorbele lui A. Onciul și Florea Lupu, ca să meargă la Câmpulung și să „influențeze“ proclamarea d-lui R. Reuț de candidat. Apariția „Revistei politice“ a fost o nevoe neapărată pentru viața noastră obștească, ca să pornească o mișcare mai sănătoasă și să controleze faptele conducătorilor și politicienilor noștri. Pe d. R. Reuț nu a voit poporul să-l aleagă din trei motive: 1) nu a rezolvit în calitatea sa de consilier comunal o cerere îndreptățită a Câmpulungenilor români pentru recunoașterea de moșie comunală a unor complexe de pădure și imas; 2) a fost omul lui Florea Lupu și Aurel Onciul și a fost sprijinit

de aceștia și 3) purtarea sa față de contele Bellegarde. Să fi rămas chiar d. I. Flondor la conducerea partidului și să-i fi dat tot sprijinul său, d. Reuț nu putea fi ales. Contele Bellegarde a evitat ori-ce desbinare a neamului nostru. Mandatul nu putea să-l pue în mâna partidului, fiindcă nu i l-a dat partidul, ci poporul N. R.).

Voința partidului național va să zică nu e luată în considerare, căci candidatul partidului național cade cu o rușinoasă minoritate de voturi. Căderea aceasta însă nu se explică din nepriceperea alegătorilor, ci din potrivă din prea buna orientare a lor. Dacă d. Flondor rămânea în fruntea partidului, reușita era atunci hotărât a candidatului partidului național (nu credem N. R.), dar retrăgându-se șeful, care într'adevăr se bucură de o vază mare la toate păturile sociale, și venind la cârmă d. Dr. Aurel Onciul, alegătorii au înțeles îndată că nu e a bine. E fapt doar că deputatul Aurel Onciul și-a câștigat simpatii numai în câteva districte (pe cari și le-a pierdut N. R.), iar în celelalte numai pe la învățători. La munte absolut nici un pic de simpatie n'are. Și apoi preoțimea aceia lui-duită și bombardată în neregretata „Voința poporului“ nu poate nici odată uita ranele cauzate atât ei, cât și, dacă judecăm nepărtinitor, bisericii, degrading demnitatea preoțească înaintea poporului, prin cele mai alese expresii scoase din dicționarul politic al d-lor Onciul-Lupu, care acesta din urmă, cred, a dat din materia din chestie un strălucit examîn numai prin o singură carte poștală, care însă nu trebuia scoasă la mezat, după cum a anunțat „îngâmfatul“ ei proprietar, ci trebuia predată Academiei Române, ori Museului național, căci e un document scump referitor la politica bucovineană, politica așa-numiților „democrați“. Așa dar, ura alegătorilor, și mai bine zis: ura agitatorilor politici și sfătuitoarelor poporului, aceasta ură față de noul șef al partidului național, d. Aurel Onciul, a pricinuit căderea candidatului partidului național.

Îndată cu retragerea d-lui Iancu Flondor s'a ivit și lupta între frați pe orizontul politic. D. Onciul, ca nou șef al partidului, își scoate dintr'o cameră obscură învechitul său dicționar politic și serie articole cu terminii cei mai nealeși, așa că tu, om bătrân, care ai încăruntit în vaiurile vieții publice, trebuie să roșești când citești foaia partidului național de acuma! Și acuma te întrebă cum să dai această foaie și soției tale s'o cetească, să se uite și ea prin foaie, dorind să știe ce se întâmplă în lumea românească? Te întrebă cum să permiți apoi copilului tău, fie ce-o fi, gimnaziast, universitar, să cetească organul partidului național, din care nu scoate alt folos decât să învețe de-acolo cum să fie desfrânat, și cum să întrebuițeze mai potrivit noțiunile de baijoenră, etc.?? N'am decât să ieu un număr întâmplător din foaia partidului național și să ilustrez demnitatea organului național și al șefului, d. Dr. Aurel Onciul.

Iată vr'o câteva exemple: „Zoaie, bârfele, proști, bârfitori, nerozi, mocani, nătărău, țarfă ordinară, improașcă cu glod, rușine să li fie obrazului, lepădați, ticăloși, trăit în fărădelege cu mama, voiu trăi în fărădelege cu fata, a spurcat pe o fată, nu-i poți astupa botul, răsfoiesc ismenele desbrăcate, hădărani, puhoiac de zoaie...“ Și tot așa, număr după număr, de când s'a dus d. Iancu Flondor, e ilustrat cu glose de aceatea. Și, dacă adăogăm

că „Revista politică“ tot în acest ton e scrisă (în timpul luptei electorale poate am mai întrebuițat și noi poate cuvinte și expresii nepotrivate pentru un ziar cu intenții bune și curate, însă acum ne ferim și ne vom feri și lei vom lăsa cu totul în sama celor de la „Foaia poporului“ N. R.), atunci nimeni să nu se mire, căci d. Vasile Lițu, care și putea pune energia și în serviciul altei cauze decât în a desbinării neamului (în tot deauna mi-am pus energia și toate puterile mele numai în slujba neamului românesc. Intenția mea nu e să desbin neamul, ci să-l curățesc de elementele putrede și necinstite și să unesc toate energiile Românilor de bine pentru atingerea scopului neamului românesc. Nu l-am desbinat neamul până acum și să mă ferească Dumnezeu și pe viitor V. Lițu), d. Vasile Lițu acest ton politic tot dela d. Onciul-Lupu l-a deprins, și poate că a greșit tot din faptul acesta (cu părere de rău am învățat în școala politică a d-lor A. Onciul și Florea Lupu multe sudalme, batjocuri și improșcări ordinare, însă nu le întrebuițez, fiindcă așa ceva e cu totul nedemn pentru un om cult V. Lițu). Și în felul acesta d. Onciul-Lupu crește încă studenți, cari, neștiutori, nevinovați, din nevoie materială, sunt seduși prin câteva coroane, ca apoi, mâne, în viața politică, nobilii donatori să poată striga că cutare sau cutare au luat bani (s'a și întâmplat acum N. R.). Și, dacă în viața politică de mâne aceleași scene dureroase de azi se vor repeți, atunci deslégarea enigmei e foarte ușoară: vor apărea caracterele pe care înșiși d. Onciul-Lupu din nenorocire le formează (spre fericirea noastră tinerimea universitară se ferește de d. A. Onciul și Lupu, cari nu sunt în stare să crească și să formeze caractere N. R.).

Dar întrebăm acum și noi: oare aceasta-i demnitatea politică a partidului național? Acesta-i spiritul moral, religios, național, pe care partidul național îl propagă prin foaia sa în popor, tinerime, și în toată lumea românească? Oare șeful redactor al foii partidului crede că „izmenele desbrăcate“, „răsfoite“ ori nerăsfoite ale d-lui dr. Aurel Onciul, ori »tearfă“ cu care a dormit ori n'a dormit d. deputat Onciul, oare crede șeful-redactor că acestea-s durerile unui biet popor, acestea-s interesele lui, aceasta-i munca pe care partidul național o depune pe altarul națiunii, acum înaintea recensământului?

Dar, dacă politicianii „lucrează“ așa, se vor întreba mulți, unde e manifestarea tinerimii, a studențimii celei crescute supt influența acestui curent sănătos, curat național, care e timbrul timpului? O parte a renunțat să se mai amestece în șivoiul acestor încăierări, iar cealaltă parte face numai paradă de noțiunea „național“ — e oportunistă. Un grup de studenți rămâne copilul sufletesc al d. Onciul-Lupu, căroră atâta li-a mai rămas să-i încredințeze pe copiii lor sufletești că Bucovina s'ar româniza și nu se rutenizează, de oare ce de la ocuparea Bucovinei de către Austria numai ocolul Câmpulungului ar fi fost românesc, aserțiune pe care capii „democraților“ o predică unde se întore, ca apoi să-i mai încredințeze, că la „nebulul de Iorga, politicianul cu aierul de savant, la superbul și grandomanul Iorga, nu țin decât copiii de pe băncile școlii“, și de aceea să nu credem ceia ce d-lui scrie la adresa d-lor. Și acestea d.

Onciul mai ales le predică prin birturi, la petreceri, pe unde apucă. Al doilea grup de studenți crede că problema cea mai arzătoare e înfrățirea cu străinii, dintre care întâiu cu cavalerii poloni; al treilea grup se visează în secolul al XVIII lea, în Germania și crede că are chemarea să petreacă, și... petrece, petrece zi, petrece noapte, săptămâni și luni, petrece întreg anul, în vreme ce al patrulea grup de studenți, ocupându-se mai mult de legea dumnezeiască și părându-se mai aproape de Dumnezeu, crede că e o activitate destul de mare națională dacă se face judecătorul tuturor grupurilor. Aceasta-i mai toată activitatea. Încolo nimic decât bal, „comers“, cu discursuri, entusiasm de ocazie, și cu, evocarea lui Traian, Ștefan și Mihai! Certe cât lumea —, împăcarea, pe hârtie!

Așa crește tinerimea, așa se formează caracterele, care mâne-poi mâne vor fi factorul conducător al politicii naționale românești din Bucovina. N'am nimic rău pe suflet, nu urăsc pe nimeni, și de aceea ce am scris, am scris numai de durere pentru acest Neam, asupra căruia de bună samă zace un blestem, din vreme ce numai de lupte și de lupte are parte. Pe d. Onciul îl stimez foarte mult, căci îi cunosc activitatea, dar mă doare inima când văd că d-sa, în calitate de șef al partidului, conrupe prin g'osele mai sus înșirate și apoi găsește ca singură soluție salvatoare pentru Românii bucovineni apropierea noastră față de Ruteni. Căci ce-i drept, drept rămâne; chiar dacă Dumnezeu din ceruri, ar vrea să schimbe adevărul, noi toți n'am crede, ci am vedea faptul adevărat: D. Aurel Onciul, de când s'a trezit în politica românească și până azi, tot politică filoruteană a făcut, cu deosebirea că în anumite timpuri a mascat-o numai. Îl întrebăm pe d. dr. Aurel Onciul de ce nu-și însușește în politică tactul cel fin al omului de cultură, pe care tact d. Flondor a știut în totdeauna să-l păstreze la orice mișcare națională? Căci, pe lângă energia d-sale, mult mai mult teren ar câștiga. Ce privește însă persoana d-lui Florea Lupu, lumea românească cinstită de mult și-a format o părere, pe care nu i-o mai poți schimba. Firește, justă părere. Iar dacă d. Florea Lupu, va răspunde, după alegeri, că totuși a fost ales în dietă și că prin urmare poporul alegător are păreri bune despre d-sa, atunci noi de pe acum îi trimitem întâmpinarea: Nu toate simpatiile se numără.

Așa lucrează politicianii la noi în Bucovina, și mai ales așa lucrează aceia cari își fac în jurul lor o reclamă americană, pentru a izbândi nemurirea.

Vă mulțămesc, mult stimat d-le Director al revistei „Neamul Românesc“, pentru găzduirea ce mi-ați dat-o și de care aveam nevoie, nefiind de fapt, aici în Bucovina, un ziar românesc în care să poți discuta ceva serios și cu demnitate, fără injurii și calomnii (credem că, da N. R.). Căci așa e: dacă nu injuri ori nu calomniezi *alteram partem*, nu-ți primește niciun ziar, nici celălalt (afară de noi, cari primim să se discute orice afacere serioasă și de interes obștească N. R.). Să dea bunul Dumnezeu să ne întoarcem iarăși pe calea păcii și înfrățirii: atâta dorește din tot sufletul și din tot cugetul meu.

(„Neamul Românesc“).

V. Baltes.

„Vânzare de neam“

Așa glăsuște d. Aurel Onciul în organul său „Foaia poporului“ și caută să ne pue în căreia noastră ponosul cel mai mare: vânzarea de neam. A sfârșit-o cu toate sudalmele și batjocurile și acuma i-a mai rămas cea din urmă insultă și clevetire: „vânzarea de neam“ — ba în numărul din urmă a luat-o „pe dos“, ca să ajungă poate la vânzare de patrie și leza majestate, fiindcă vede prea bine că nimene nu-l bagă în samă și toată lumea românească înțelege rostul luptei noastre cinstite și ne dă tot sprijinul său.

Să vedem cine a săvârșit vânzare de neam și cine trebuie infierat pentru vecii vecilor, cât va mai dăinui popor românesc în aceasta țară, noi, cei de la „Revista politică“, cari nu am înființat și nici nu avem de gând să înființăm un partid politic și în felul acesta să aducem vrajbă și neunire în rândurile așa de puțin închegate ale poporului, noi, cari nu ne-am unit cu străinii neamului nostru, noi, cari muncim și jertfim ce avem mai bun, întru folosul și întărirea poporului românesc, noi, cari avem curajul și îndrăsneala să controlăm faptele politicianilor noștri și să lămurim opinia publică, sau politicianii fără demnitate și fără scrupule? Noi am spus-o hotărât că vom urma programul înaintașilor noștri de la „Revista politică“ și nu ne vom abate de la calea adevărului și a cinstei, chiar înfruntând cele mai grele atacuri și învinuiri, ceea ce ni s'a și întâmplat. A fost de ajuns să aducem puțin în vorbă faptele politicianilor noștri, și ne-am trezit cu o sumedenie de ponegriri, învinuiri, denunțări munciunoase și clevetiri josnice. Dorința noastră, ca și celelalte ziare românești de la noi să întrebuițeze un ton mai așezat și mai urban în discuție, nu a fost luată în samă și d. A. Onciul și-a luat sarcina să „osândească scoaterea Revistei“, cu toate că recunoaște și d-sa că „o gazetă opozițională este o binefacere“ pentru viața obștească.

De ce a ieșit la luptă tocmai A. Onciul, despre care spusesem în numărul întâiu al ziarului nostru că nu avem „cauză să ne îndoim de intențiile sale“? — Noi nu am făcut-o aceasta ca să-l câștigăm pe partea noastră, fiindcă nu avem nevoie de nimene și nici nu avem partid. Pricina e politica lui Florea Lupu. Acesta a văzut că de el nu amintim nimic de bine, iar faptele folositoare ale lui Bellegarde le dăm la cunoștința lumii, și a prevăzut ce-l așteaptă. Singur nu a cutezat să „iasă“ întâiu și l-a îndemnat pe A. Onciul, care „găsește că pacea deplină, cum o dorese toți ceilalți, este moarte, și că creșterea unui popor nu se poate face fără fierbere și luptă“, să se „apuce“ de cei grupați în jurul „Revistei politice“ și să ne nimicească cât mai curând. Florea Lupu a știut prea bine că nu va fi cruțat pentru faptele sale săvârșite ca director al Centralei băncilor sătești, ca deputat, ca membru în consiliul școlar al țării, ca membru în comitetul țării și ca prezident la banca țării, și ca să scape mai ușor, l-a pus pe cumnatul său A. Onciul în buza tunului, care trebuia să-l asculte, fiindcă de altminterea nu avea cine să grijească în „țară“ de legături cu Koko Wassilko, cu Straucher și cu toți dușmanii

neamului nostru și cine putea să pue la cale „afacerile de lemne“, de nu Florea Lupu? A. Onciul l-a ascultat și s'a pus pe lucru, că de altfel „gazetarii noștri cu zavistia și răutatea lor“ vor descoperi isprăvile „democrațiilor“ și s'ar putea întâmpla ca să fie înlăturat din politica românească Fl. Lupu și odată cu acesta s'ar sdruncina poate și temelii sa și atunci ar cădea între niște oameni ce fețeleg cu totul altfel, naționalismul și democratismul și cari cer muncă cinstită și desinteresată pentru neam, nu că Florea Lupu. Așa a făcut A. Onciul de când a intrat politică și face și acuma, ascultă și se supune orbiș voinței lui Florea Lupu, care a căutat și caută să-l întrebuițeze ca pe o uncealtă și în urmă să-l părăsească. Florea Lupu pregătește moartea politică alui A. Onciul. Cea dintâiu încercare a fost la alegerile din 1907, când Fl. Lupu l-a sprijinit la Câmpulung pe Bellegarde împotriva lui A. Onciul, iar la Homor îl săpa pe aceasta pe de lături. A doua încercare este acuma, când l-a asmuțat împotriva noastră. Cine va fi învins? Tot A. Onciul, care nu se poate desbăra de sfătuitorul său în rele. Ce a făcut rău A. Onciul pentru neamul nostru, a săvârșit numai la sfatul lui Florea Lupu.

După această lămurire, să vorbim despre „vânzarea de neam“ a d-lui A. Onciul, căruia îi place să învinovățească pe alții de ceea ce a făcut și a păcătuit singur. Cine a batjocurit boerimea, care nu a fost tocmai până într'atâta de vinovată? Cine o hulit și improșcat preoțimea noastră? Cine a atârțat poporul și învățătorime noastră împotriva preoțimii? Cine a dat toată puterea țării din mâna noastră? Cine a jignit pe cel mai de samă fruntaș al culturii românești, Titu Maiorescu? Cine a nimicit pe întemeietorul băncilor sătești, Grigore Filimon? Cine a adus demoralizarea în politică și cine i-a făcut pe Rusneci stăpânii acestei țări? Cine a folosit așezămintele noastre economice pentru alte scopuri și cui se datorește că țaranul nostru e lăsat, de jaf în mâinile lipitorilor și cămătarilor fără milă? La toate acestea poartă vina numai Florea Lupu și cumnatul său Aurel Onciul. Aceste sunt fapte vânzătoare de neam și pentru toate răspund acești doi politicieni.

D. A. Onciul mai vine cu o gogoriță și susține că raportul de deputați ce-l avem în noua dietă nu s'a schimbat față de numărul deputaților ce-i aveam în dieta cea veche. D-sa spune că 38 la sută din deputați aveam înainte și tot atâția avem și acuma. Acuma să-i dovedim d-lui A. Onciul că amarnic s'a greșit. Și ca să nu ne învinească că nu suntem „iubitori de adevăr“ și că pe nedreptul ne apucăm de d-sa să vorbească cifrele. În dieta cea veche — luăm de la 1904 încoace — Românii aveau trei spre zece deputați din trei zeci și unul. Să facem socoteala: $x : 100 = 13 : 31$; $x = 1300/31 = 41.93$. Deci aproape cu 4 la sută mai mult, decum spune d. A. Onciul. Și dacă „democrații“ A. Onciul și Florea Lupu nu săvârșiau atunci „vânzare de neam“, cu d. Nicu Flondor, care a căzut față de galițianul Smal-Stocki, rusnac, numai cu un vot, aveam patru spre zece deputați români și atunci raportul era: $x : 100 =$

14 : 31; $x = 1400/31 = 45.16$. Oare mai bun a fost Rusnacul și dușmanul nostru Smal-Stocki sau Românul Nicu Flondor? Judece toată lumea cinstită. Aurel Onciul și Florea Lupu l-au sprijinit pe Rusnac din rășputeri, i-au dat în urmă toată puterea în conducerea țării acestui dușman al nostru și așa ne-au făcut robi la Ruși. Un alt mandat românesc, cel din Sirete, a fost lăsat Rușilor fără multă vorbă. Nu știm cum a făcut d. A. Onciul socoteala de a ajuns la 38 la sută. Se vede că a fost bun director la banca din Brünn!

Prin noua lege dietală, d. A. Onciul susține, că avem tot 38 la sută. Să socotim. Românii au douăzeci și trei de deputați din șesezeci și trei: $x : 100 = 23 : 63$; $x = 2300/63 = 36.5$. Deci cu 15 la sută mai puțin, decât socoteala d-lui A. Onciul. Între acești 23 de deputați e și metropolitul, care mai târziu poate să fie un Rusnac din mila și dragostea fruntașului nostru politic față de Rușnici. Rutenii aveau înainte vreme șese deputați din treizeci și unul, deci: $x : 100 = 6 : 31$; $x = 600/31 = 19.35$ la sută. Acuma au șapte spre zece din șese și trei: $x : 100 = 17 : 63$; $x = 1700/63 = 26.98$ la sută. Rutenii au astăzi cu 7.63 la sută mai mult. Afară de acestea ei nu au boeri și nici atâția preoți. Ei au 76 de preoți și noi 298. Preoții ruțeni aleg un deputat al lor și, ai noștri români, cari sunt de patru ori mai mulți, aleg tot un deputat. Unde e dreptate și prevedere, d-le Onciul? Consistoriul și mănăstirile aleg doi deputați. Acuma se presupune că vor fi amândoi deputați români. Ce va fi peste vre o câțiva ani, nu știm, fiindcă aceste două mandate nu ni s'au asigurat în lege. Ne putem aștepta să pierdem un mandat, deoarece consistoriul e pe cale să se despartească.

Toate celelalte stări și națiuni au fost pe deplin mulțumite și li s'a făcut dreptate după cuviință, numai Românii au pierdut foarte mult din pricina politicianilor noștri. În fața cifrelor și a dovezilor ce le-am înșirat, credem că se vor convinge și dd. A. Onciul și Florea Lupu că politica lor a fost foarte greșită și că ei sunt acei ce au săvârșit „vânzare de neam“, iar nu noi, cari nu avem nici o putere, decât ce a glasului nostru cinstit.

Știri mărunte.

Declarație. La rugămintea d-lui Traian Mironovici din Frumosu declarăm că nu e d-sa autorul articolului „Două candidaturi“.

Lămurire. În articolul nostru: *Revoltați dar „desinteresati“* nu am avut intenția să-l atingem pe d. I. E. Torouțiu și ținem să lămurim și pe cetitorii noștri în acest sens.

Despe petrecerea societății Doamnelor române din Câmpulung vom reveni în numărul viitor.

Rugăm pe abonații noștri de scuze, că unii din ei nu capătă ziarul regulat. Pricina poate e la poșta din sat. S'a întâmplat că ziarul unor abonați ce au plătit abonamentul a venit înapoi. De vină e funcționarul poștal respectiv. Noi trimitem ziarul regulat Sâmbăta.

Cine un capătă vre un număr, să reclameze îndată la administrație pe o jumătate de coală, fiindcă nu-l costă nimic reclamația.

Insoțirea de cumpărare și vânzare „Albina“ din Rădăuț, supt direcțiunea dd. V. Strachină, Dr. I. Tarnavschi, A. Seșan, G. Popadiuc, T. Polonic, preotul Dolinschi, I. Berlinschi, E. Hreniuc și E. Mihalcean, rugăm să fie sprijinită din rășputeri de publicul român și creștin din Rădăuț și împrejurime. Cerem scuze, dacă din cauza lipsei de spațiu, nu putem publica întregul apel, ci numai sfârșitul.

„In fine, ar fi bine, dacă toți factorii din comuna D-Voastre, cari doresc și au bunăvoința de a conlucra la înaintarea și întărirea neamului nostru să se unească într'un fel de comitet cam așa ca și comitetul național și să ne înștiințeze ca să-i putem invita la o consfătuire (congres) pentru aflarea și statorirea mijloacelor de înaintare a poporului nostru.“

Ar fi bine ca domniile subscriși să se pue în legătură directă sau îndirectă cu cei din ținutul Storojinețului, etc. dornici de același-lucru. Hotărât că da!

Societatea politică districtuală „Trezirea“ în Rădăuț. La 1 Noembrie 1910 s'a înființat în Rădăuț prin munca și stăruința d-lui Alexandru Halus societatea politică economică „Trezirea“, care are și un hambar pentru cereale și totodată și o prăvălie. În prăvălia aceasta se vând cu 10 până 15 la sută mai puțin decât în celelalte prăvălii jidovești.

Aducem la cunoștința tuturor Românilor și creștinilor că hambariul are un depozit de felurite mărfuri de coloniale și cereale. De la înființarea hambariului făina de păpușoiu se vinde cu 19 bani chilogramul în loc de 24, cea de grâu cu 37 de bani în loc de 42, iar făina de săcară cu 22 de bani chilogramul, în loc 28.

Tot în prăvălia societății „Trezirea“ se află tot soiul de mărfuri coloniale: orez, cafea, ceai și lumânări cu prețurile cele mai eftine. Incurând va înființa „Trezirea“ și un magazin pentru sare cu un preț foarte scăzut.

Acest hambariu se află în strada Voitinului 128, aproape de fabrica de scânduri, unde se ajutură o mulțime de muncitori ce cumpără de ale traiului cu mult mai eftin ca la Jidani. Din venitul prăvăliei se vor sprijini 15–20 de băeți români prin școli.

O isbândă a noastră. Înainte de două săptămâni am cerut prin gazeta noastră deschiderea târgurilor. Articolul nostru a avut răsunet, căci Joi în 9 Faur s'a deschis târgul în Suceava pentru vite și mascuri. Ne pare foarte bine că am adus un folos destul de însemnat țărânimii prin foaia noastră. Dar d. A. Onciul s'a scărpinat și de articolul acesta în „Foaia poporului“.

Petrecere populară în Vatra-Dornei. Ne-a venit cam târziu raport despre această petrecere frumoasă împreună cu teatru și declamări. D. G. Berințan și-a dat multă silință să reușască reprezentarea de teatru cât se poate de bine. Popularul preot Adrian Lupaștian a instruit un cor de plugari, cari a cântat mai multe cântece naționale. Foarte nimerit și natural au jucat teatru Sofia Ionescu, Glicheria Forfotă, Petrea Forfotă, Simion Negrea, E. Nacu și auxiliarul silvic Cojocariu, care a recitat după reprezentare poezia Peneș Curcanul. În pauză au ținut cuvântări folositoare primarul Ștefan Forfotă, George Boncheș, superiorul Samuel Ioneț și Vasile Lițu. Au venit mai toți gospodarii din Dorna și mulți și din satele învecinate.

Cum îți place, d-le șef-redactor, limba, stilul și ortografia articolului din "Foaia poporului" intitulat: "Clivirile mișeilor din jurul "Revistei politice" din Suceava", unde se "opune adevărului minciuna", se "rădică (?) fapte naționale" și "se clădesc fapte reale" întru rădicarea neamului propriu precum sunt "afacerile lemnului (!)", cari "stau în ochi" și produc "blastamați mituiți de jidani".

Ce zice la aceste mustre de stil literar românesc "cel mai de samă scriitor și publicist bucovinean"? Se vede, că punându-și ochelarii deputațivi pe nas și o florică albă (semn de pace?) la butoniera, nu vede, nu aude și nu știe nimic.

Florea Lupu a săvârșit în toată viața lui trei fapte naționale foarte mari 1) A combătut treicolorul românesc și a scris o broșură în afacerea aceasta. 2) A nimic și a ucis pe întemeetorul băncilor sătești și pe apostolul țărănimii, Grigore Filimon. 3) A batjocurit și insultat ca un viziteu jidovesc pe cel mai mare istoric al neamului nostru, Neculai Iorga.

Români la un bal jidovesc în Viena. Există în Viena o societate jidovească cu numele "Bukowinaer Landsmannschaft" care pe ziua de Duminecă 19 Faur a. c. dă un bal cu miros de usturoiu. În comitetul de onoare (?) pe lângă deputatul ureesc Beno Straucher și pe lângă Nikolai Wassilko, cel mai mare dușman al Românilor bucovineni, am aflat pe următorii Români: deputatul socialist G. Grigorovici, (a lor să fie!) și doi deputați români!! Dija?? Ce caută d-lor acolo? Sau reprezintă interesele neamului nostru, care i-a ales?

Mai mare însă mi-a fost mirarea, când am aflat și numele a doi studenți români în comitetul tinerilor cavaleri (auzi D-Ta? Unul din ei este D. M., vicepreș. al societ. "România Jună", iar celalalt R. I. D., casier al acestei societăți, alături de Sigmund Dukatenzähler.

Cum au ajuns și ei acolo? Dar mai ales întrebăm: ce zice societatea "România Jună" de apucăturile membrilor ei, cari fac parte din comitet?

T. V.

Rectificare. Cu plăcere rectificăm cele scrise în foaia noastră despre d. Damian Vacariu, primar în Voroneț. D-sa nu e de vină că s'a dat crâșma unui Jidan, căci d-sa a căutat toate chipurile să o dea unui Român sau unui creștin, însă nime nu a voit să dea un preț așa de mare pentru arândă. Crâșma e a comunei și cine a dat mai mult la licitație, acela a câpătat-o. Incep a se vedea roadele muncii d-lui A. Onciul cu concesiile sale pe sama comunelor și a țării. Unii primari cu toată bunăvoința lor, nu pot face nimic.

O confătuire confidențială. În luna trecută s'au adunat mai mulți învățători din districte în vederea atitudinii ce trebuie să o iaie la alegerile viitoare în dietă. La aceasta confătuire s'a hotărât ținerea unui congres al tuturor învățătorilor din țară și s'au vorbit și despre unele afaceri ce-i privesc pe învățători și întrucâtva și situația politică actuală. Deputații ce au fost de față, au declarat că cererea învățătorilor de a fi reprezentați după cuviință în dietă e îndreptățită. Cu acest prilej un învățător le-a spus adevărul verde în față politicianilor și mai ales lui Florea Lupu. Reproducem din cuvânt în cuvânt. "Apoi, da, domnii au știut să ne exploateze credința noastră și prin ajutorul

nostru și încrederea poporului, de care ne bucurăm în totdeauna, s'au înalțat și astăzi papă lefuri grase din sudoarea țaranului, beu șampanie în strada Reiss (Fl. Lupu, unde? chiar la d-ta acasă!) cu unii pofticioși deputație și fac planuri, cum să ne ție în loc, ca ei să se înalțe tot mai sus; iar la adunarea din 19 Septembrie 1910 în Storojineț—Cernăuț—Boian, ni ai declarat verde și în fața tuturor țaranilor, că d-ta vei face alegeri și fără noi, cari te-am rădicat atât de sus"? Atunci Florea Lupu înfuriat a răspuns: "cine are, să bee șampanie, cine nu are, să bee borș"! Toate acestea fără comentari!

O veste. Trecând afacerile de lemne în mâni curat jidovești, d. Florea Lupu a cerut de la președintele țării, ca să-i dea voie să taie tufișurile, unde se ascund "cavalerii" de la "Revista politică".

Curtea cu jurați în Suceava, s'a deschis în 6 Faur și s'au judecat următoarele cazuri: Luni în 6 Faur un omor, a cărui judecare s'a amânat din pricina lipsei de martori; Marți o seducere, al cărei autor este un flăcău din Volovăț, care a primit trei luni închisoare; Marți a fost osândit Velniceriu din Rădăuț la un an temniță grea, pentru că l-a omorât pe Ion Călugăreanu din Horodnic; Mercuri s'a judecat o seducere a unei fete din Berchișești, al cărei autor a câpătat două luni temniță. Joi a s'a judecat omorul săvârșit de lăcătușul Kwiatkowski din Rădăuț asupra cumnatului său Kissinger. Pârâțul a fost achitat.

Un ucigas de zece ani. În Suceava este un internat armenesc cu 10 băeți aduși din Adana dintre orfanii rămași în urma măcelurilor din 1908. Doi din aceștia sunt elevi ai gimnaziului, iar ceilalți cercetează școala populară sau alte meserii. Mercuri cătră sară, pe când unul din acești copii se da cu săniuța pe drum, a venit o copilă a conducătorului internatului la dânsul și l-a rugat să-i dea și ei săniuța, iar el nevoind, ea l-a împins jos și s'a suit singură. Atunci băetul scoate un cuțitaș din buzunar și lovește pe biata copilă așa de tare în sold, încât i-a tăiat vâna principală. Copila s'a mai târât cu greu până în casă și peste puține minute a și murit. Micul ucigaș a fost închis, iar copila, Ecaterina Romășcan, a fost înmormântată Vineri în 10. l. c. Cazul acesta a stârnit mare senzație.

Poșta redacției și a administrației. D-lui superior Pitei din Buda și directorului însoțirei din Roșășa și Mănăștiște vă recomandăm să cetiiți cu luare aminte "bunăcuviință". Ne așteptăm de la astfel de oameni să vedem mai mult bun simț și mai multă cuviință, când scrieți cuiva. Totodată vă rugăm să plătiți prețul abonamentului de până acuma, adică 2-95 cor. La din contră vom ști ce să facem.

Mulțămim din toată inima prietenilor noștri, preoților, învățătorilor și țaranilor din ținuturile Dorna, Câmpulung, Homor, Solca, Suceava și Rădăuț pentru îmbărbătarea și sprijinul ce-l făgăduiți ziarului nostru. Unele din aceste scrisori le vom publica. În săptămâna viitoare se vor întruni toți membrii din comitetul redacțional, fiindcă avem de luat hotărâri foarte însemnate și vom mări comitetul de la 17 la 45 de membri.

Toți abonații vor câpăta șecuri poștale pentru plata abonamentului pe jumătate de an. Le mulțămim celor ce ne-au plătit abonamentul înainte.